

MARSALL LÁSZLÓ

*Bartók Amerikában**

*Sápadt arc köd-homályos tükörben
a szeme mint két szentjáros-bogár
a tükrön túli elherdált hazában*

*idegenségből oda átvilágol
hol Ármány toroz s tűz-piszkafa
megöregedve jégveremben táncol,
farkas üvölt és bőgne szarvasok.
Magam vagyok a tükörben helyetted.*

*Szép vagy gyönyörű vagy Ma – Vii –
gyar – Ó!: ország engem elherdál,
veszett fejszéd nyele is elveszett,
hangzataim kisszekundja – Fáj!
Vagy: hangzatokká párolt képzelet.
Nem kérdelem: meddig élünk vagy halunk?
Lesz-e gyermekünk, kenyerünk, borunk?
„Setét eszmék borítják agyamat.”*

*Lehet sorsom: semmiben lebegni,
billentyű-soron futva menekülni,
halálugrásban hanyatt megpördülni,
fortissimo csúcson újra talpra esni,
telített semmiben hosszan elidőzni.*

*S ha érkezik a vízözöni ár,
a szív meglódul majd újra kihagy,
még föl villan két szentjánosbogár.*

* A vers-építés szabálya a Bartók alkalmazta Fibonacci sor tükrözéses szegmentuma: 1+2=3, 3+2=5, 5+3=8 és visszafelé: 8, 5, 3. A 9. sor végei Vii a hegedűkkel szólaltatott kis-szekund fonetikus leképezését jelenti.